

Fővárosi Ítéltábla

3.Pf.20.342/2021/8.

A Fővárosi Ítéltábla a Ügyvédi Iroda1 (Ügyvédi Iroda1 címe, ügyintéző: felperes jogi képviselője ügyvéd) által képviselt Felperes1 (cím2) felperesnek, a Ügyvédi Iroda2 (Ügyvédi Iroda2 címe, ügyintéző: alperes jogi képviselője ügyvéd) által képviselt Alperes1 (alperes címe) alperessel szemben kölcsön visszafizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2021. január 27. napján kelt 16.P.20.651/2019/21. számú ítéletével szemben az alperes által 23. és 27. sorszámon előterjesztett fellebbezés alapján - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja, az alperes perköltségben való marasztalását mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 1.524.000 (egymillió-ötszázhuszonnégyezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az eljárás során felmerült 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint elsőfokú, és 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 32.904.976 forint tőke és ezen összeg után 2018. február 20. napjától a kifizetés napjáig 9,91% késedelmi kamat, valamint a perköltség megfizetésére. Keresetének jogalapjául a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:383. §-át, 6:416. §-át, 6:422. §-át és a 6:57. §-át jelölte meg, míg a késedelmi kamat tekintetében a kölcsönszerződésben és a kezességi szerződésben foglalt rendelkezésekre hivatkozott. Előadta, hogy a cég1 Kft. az bank (Bank) hitelezővel kölcsönszerződést kötött, amelynek biztosítékaul a felperes kezességet vállalt utólag azzal, hogy amennyiben az adós helyett teljesít, a Bank követelésének ezen arányos része járulékaival és biztosítékaival együtt a felperesre száll. A Bank 2016. november 2. napján a kötelezetteknek - így az alperes mint kezesnek is - felszólító levelet küldött, ezért az alperes mint kezes nem szabadult a 2017. január 8. napjáig vállalt kezesség alól, azt a Bank beváltotta, amellyel összefüggésben az alperessel szemben megtérítési igénye keletkezett a Ptk. 6:57. § (3) bekezdése szerint. Állította, hogy a Bank az

alperes részére szabályszerű kézbesítés útján felszólítást küldött. Életszerűtlennek tartotta, hogy az adós részére címzett felszólításról az azonos címen tartózkodó egyedüli ügyvezető alperes ne szerzett volna tudomást.

[2] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Hivatkozott arra, hogy kezességvállalása határozott ideje alatt nem kapott fizetési felszólítást a teljesítésre, azt a felperes nem igazolta, ezért helytállási kötelezettsége a határozott idő lejártával megszűnt. Vítatta a kézbesítés szabályszerűségét a 335/2012. (XII. 4.) Kormányrendelet 30. § (1) bekezdésére és a 16. § (1) bekezdésére hivatkozással.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 32.904.976 forint tőkét, és ezen összeg után 2018. február 20. napjától a kifizetés napjáig járó évi 9,91% mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 800.000 forint perköltséget és az államnak külön felhívásra 1.500.000 forint eljárási illetéket.

[4] Határozatának tényállásában megállapította, hogy az alperes az egyszemélyes cég 1 Kft. tagja és egyben a vezető tisztségviselője is. A cég 1 Kft. és a Bank között 2015. október 14-én OTP agrár és folyószámla hitelszerződés jött létre, amelynek alapján a Bank 41.390.000 forint összegű hitelkeretet tartott fenn a Kft. részére. A hitelszerződés aláírásakor a Kft.-t az alperes képviselte. A Bank kötelezettséget vállalt arra, hogy a rendelkezésre tartási időn belül a hitel terhére kölcsönt nyújt az adós részére, a kölcsön lejáratát 2016. október 10-e volt. A hitel rendelkezésre tartásának feltételül a felek a felperes kötelezettségvállalását kötötték ki készfizető kezességvállalásra. A hitelszerződés II.1.1. pontjában rendelkeztek az ügyleti kamat mértékéről, a szerződés II.5. pontjában pedig a késedelmi kamatról. A szerződésben a felek a kft. levelezési címeként a cím5 alatti székhelyet határozták meg akként, hogy az ügyintéző az alperes. A szerződés V.2. pontja szerint a szerződésben nem szabályozott kérdésekben többek közt a felperes Üzletszabályzatában foglaltak az irányadók. A V.6. pontban a felek rögzítették, hogy az adós által a szerződésben, illetve a szerződés aláírását követően írásban bejelentett címre küldött tértivevényes postai küldeményeket az adóssal közöltnek, részére a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni, ha az átvételt megtagadta, vagy a kézbesítés az adós magatartása miatt hiúsul meg.

[5] A kölcsön biztosítékát képezte a szerződés III.1. pontja szerint az alperes készfizető kezességvállalása is. A szerződéskötés napján az alperes a Kft. tartozásáért készfizető kezességet vállalt 62.085.000 forint legmagasabb összeg erejéig. A kezesség határozott időre, 2017. január 8-ig szólt azzal, hogy a határozott idő letelte után a kezes a Ptk. 6:424. §-a alapján szabadul a kötelezettsége alól. Nem szabadul azonban a kezes a határozott idő leteltével a kötelezettség alól, amennyiben a Bank annak leteltéig bármilyen módon felszólítja a teljesítésre, ha a kezes Banknál vezetett számláját megterheli, vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számlájával szemben beszedési megbízást érvényesít, vagy bármely egyéb eljárást kezdeményez a kezes ellen, vagy bármely egyéb módon érvényesíti a szerződésben foglalt készfizető kezességet. A Bank vállalta, hogy 10 munkanapon belül tájékoztatja a kezeset az adós 50.000 forintot meghaladó, 30 napon túl

fennálló teljesítésének elmaradásáról, valamint többek közt arról, ha a biztosított kötelezettség mértéke a kezesség elvállalásakor számított, vagy az utolsó tájékoztatáskor fennálló mértékhez képest 20 %-kal nőtt. A felek megállapodtak abban is, hogy a Bank a kezesnek címzett postai értesítéseket a cím6 szám alatti címre juttatja el. Rögzítették, hogy a fent megjelölt, illetve a kezes által a szerződés aláírását követően írásban bejelentett címre küldött tértivevényes postai küldeményeket a kezessel közöltnak kell tekinteni, ha az átvételt megtagadta. A kezes köteles gondoskodni arról, hogy az általa megadott kézbesítési címen a kezességvállalás alatt mindenkor legyen olyan személy, aki a postai küldeményeket átveszi, ennek elmulasztása esetén az átvételre jogosult személy, képviselő hiányára a kezes nem hivatkozhat.

[6] 2015. október 29-én a felperes a vissza nem fizetett tőkekövetelés és ügyleti kamatkövetelés 80 %-a erejéig, de legfeljebb 34.537.968 forint összegig a Ptk. 6:416. § (1) bekezdése szerinti készfizető kezességet vállalt a Kft. tartozásáért. A felperes 2014. július 7-ét követően megkötött egyedi termékmegállapodások alapján történő egyedi feltételű kezességvállalásokra vonatkozó kezességi általános szerződési feltételeit 2015. október 15-én az alperes is aláírta, amelyben kijelentette, hogy mind ezt, mind pedig az annak alapját képző igénylőlapot, továbbá a felperes Üzletszabályzatát megismerte és az abban foglaltakat elfogadja. Kijelentette, hogy a felperessel szemben megtérítési igény nem illeti meg.

[7] Az adós a kölcsönt a Bank részére nem fizette vissza, ezért a Bank az adós nevére és címére megküldött, 2016. november 2-án kelt leveleivel felszólította mind az adóst, mind az alperest a tartozás visszafizetésére. Az alpereshez címzett postai küldemény fejrészen a Kft., a megszólításban viszont az alperes szerepelt, a levélben pedig a Bank tájékoztatta az alperest, hogy a folyószámlahitel - amelyért készfizető kezességet vállalt - 2016. október 10-én lejárt, az adós azonban a fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Felhívta az alperest, hogy a tartozást 8 naptári napon belül rendezze. Közölte, hogy a tartozás 2016. november 2. napján fennálló összege 41.193.236 forint tőke, 105.289 forint hiteldíj, 130.553 forint késedelmi kamat, így az összesen 41.429.078 forintot tesz ki. Mind az adósnak, mind az alperesnek szóló, de a cég nevére címzett postai küldeményt meghatalmazott vette át 2016. november 8-án.

[8] Mivel az adós, illetve az alperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a Bank a felperes felé kezességi lehívással élt 2017. április 28-án 32.910.555 forint erejéig. A felperes 2018. február 19-én átutalt a Bank részére 32.904.976 forintot.

[9] A felperes 2019. március 28. napján kelt levelével felszólította mind a Kft-t, mind az alperest a megtérítési igénye teljesítésére, majd 2019. december 2-án újabb felszólítást küldött az alperesnek a ingatlan címe alatti lakcímére. Az alperes a tartozását a mai napig nem fizette meg a felperesnek.

[10] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában utalt a Ptk. 6:57. § (2) bekezdésére, a 6:416. § (1) bekezdésére, a 6:422. § (1) bekezdésére és a 6:424. §-ban foglaltakra. Vizsgálta az Bank által 2016. november 2-án alperesnek megküldött és alperesnek címzett fizetési felszólítás joghatását, mivel az alperes arra hivatkozott, hogy a felek jogviszonyában a Kft. szabályszerű felszólítása nem volt elegendő a teljesítésre. Megállapította, hogy a Bank valóban a Kft. címére küldte meg az alperesnek szóló felszólító levelet is, az azonban nem volt vitás és a kölcsönszerződés is rögzítette, hogy a Kft. működésének helye megegyezett az alperes lakóhelyével. A tértivevény alapján megállapította, hogy a küldeményt a Kft. mint címzett meghatalmazottja részére adták át. Rámutatott az alperes személyes előadására, miszerint a Kft. székhelyén dolgozott és a küldeményeket átvette, vagy az alkalmazottak által átvett küldeményeket megkapta. Utalt továbbá a 335/2012. (XII. 4.) Kormányrendelet 14. és 15. §-ában foglaltakra, miszerint az üzlethelységben tartózkodó alkalmazottnak a postai küldemény külön meghatalmazás nélkül is szabályosan átadható. Minderre figyelemmel azt a következtetést vonta le, hogy a kft. nevére címzett küldeményt az egyik alkalmazott vette át és azt átadta az alperes részére.

[11] A felszólító levél tartalmából egyértelműen megállapította, hogy a Bank az alperest mint készfizető kezest is felhívta a teljesítésre. A követelés összecszerúságát a felperes által csatolt átutalási megbízás alapján állapította meg. A késedelmi kamatkövetelés tekintetében az Üzletszabályzatban foglaltakra utalt. Rögzítette továbbá, hogy nem álltak be a tájékoztatási kötelezettség szerződésben kikötött feltételei, mivel a követelés nem vált terheesebbé, mint a kezességvállaláskor volt. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a kölcsön összegének alakulásáról az alperes a Kft. képviselőjeként nyilvánvalóan tudott. Minderre figyelemmel a Ptk. 6:57. § (2) alapján a kereset szerint marasztalta az alperest.

[12] A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest. A felperesnek járó ügyvédi munkadíjról a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. § (6) bekezdése alapján a kifejtett munkára tekintettel mérsékelte.

[13] Az alperes fellebbezésében kérte elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a Pp. 381. §-a alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára történő utasítását. A Fővárosi Ítéltábla felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) c) - d) pontjában rögzítette.

[14] Megítélése szerint az alperes részére küldött fizetési felszólítások, megtérítési igények elkésztettek, amennyiben azok 2017. január 8. napjáig nem érkeztek meg az alperes szerződésben rögzített címére. Állította, hogy a társaság címére érkezett levelek nem elegendők annak megállapításához, hogy a szerződésben rögzített módon érvényesítsék a felek az alperessel szembeni igényüket. A felperes igénye ezért a hibásan kézbesített és alperes számára ismeretlen tartalmú okiratok miatt szerződésellenes és megalapozatlan.

[15] Hangsúlyozta, hogy az alperes nem kapott neki szóló levelet, a társaságnak szóló leveleket nem ő vette át, így felelőssége nem állapítható meg. Rámutatott arra, hogy a bíróság által hivatkozott levélben nem az alperes, hanem a társaság lett megszólítva, ahol alperes az ügyvezető. A levél tartalma a szigorú feltételhez kötött készfizető kezességre irányuló szerződésnek nem felel meg, így az a kezesség 2017. január 8-i lejáta előtti felszólításnak nem tekinthető.

[16] Tévesnek tartotta a bíróság jogi álláspontját a kézbesítés tekintetében, mert az alperes többször is jelezte, hogy a fizetési felszólítást nem kapta meg, a küldemények átvételére nem adott meghatalmazást. E körben hivatkozott a 335/2012. (XII. 4.) Kormányrendelet 30. § (1) bekezdésében foglaltakra és 16. § (3) bekezdésére. Megítélése szerint, mivel az átvevő személyek nem adták át a leveleket a címzett alperesnek, így a nem meghatalmazott általi átvétel és a címzettnek történő át nem adás - mivel ez alperesnek nem felróható és érdekkörén kívül eső ok - nem válthat ki joghatást, nem eshet az alperes terhére. A tényállás az átvétel körében egyébként felderítetlen maradt, ezáltal az ítélet megalapozatlan arra is figyelemmel, hogy az okirati bizonyítékokon, a tértivevényeken szereplő, nem alperestől származó aláírásokat a bíróság nem vizsgálta az alperes bizonyítási indítványa ellenére sem, amely eljárásjogilag is alapvető kihatással volt az ügy kimenetelére. Hivatkozott az EH2016.09.G2. számú határozatban foglaltakra és hangsúlyozta, hogy a kézbesítés nem történt meg, azaz arra nem jogosult személy részére kézbesítve a küldemény, ami miatt az alperes nem ismerhette meg a küldeményben foglaltakat.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése körében hivatkozott arra, hogy iratellenes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint az alperesnek szóló, de a cég nevére címzett postai küldeményt meghatalmazott vette át. Az adós cégnek címzett levél nem az alperesnek címzett levél. Ugyanakkor a küldeményeket átvevő személyt nem hatalmazta meg az alperes a küldemény átvételére, és nem is továbbította az alperesnek a küldeményeket. Hangsúlyozta, hogy nem lehet beazonosítani ki vette át a küldeményt, ami nem eshet az alperes terhére. Minderre figyelemmel az ítélet a Pp. 279. § (1) bekezdését és 346. § (5) bekezdését sérti.

[18] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[19] Az alperes határozott idejű kezessége kapcsán hivatkozott a Ptk. 6:424. §-ában foglaltakra és hangsúlyozta, hogy a kezes nem szabadul a kezesség alól a határozott idő leteltével, amennyiben a Bank a határozott idő leteltéig bármilyen módon felszólítja a teljesítésre, vagy a Bank a kezességi szerződés 3. pontjában foglalt jogait gyakorolva a kezes számláját megterheli vagy beszédési megbízást érvényesít, vagy a kezességi szerződés 4. pontja szerint bármilyen egyéb eljárást kezdeményez a kezes ellen vagy bármely más módon érvényesíti a készfizető kezességet. Rámutatott a kezességi szerződés 7. pontjában foglaltakra, miszerint az alperesnek tudomása van, és magára nézve kötelezőnek ismeri el,

hogy többek között az alperes kezességvállalása a felperes teljesítése esetén a felperes biztosítékául szolgál, függetlenül a kezességvállalás időpontjára. Rámutatott a Ptk. 6:57. §-ában foglaltakra és hangsúlyozta, hogy teljesítését követően a felperesnek az ÁSZF és az Üzletszabályzat alapján az alperessel szemben megtérítési igénye keletkezett. Rámutatott az Üzletszabályzat XII. (1) - (2) pontjában foglaltakra és kifejtette, hogy a Ptk. 6:57. § (3) bekezdése alapján a hivatkozott pontoknak megfelelően lépett fel az alperessel szemben megtérítési igénye tekintetében. Rámutatott továbbá az Üzletszabályzat I.4. pontjában foglaltakra, amely szerint a felperes kezessége speciális kezesség, az a Ptk. 6:416. § (1) bekezdésében meghatározott kezességgel azonos.

[20] Megalapozatlanul hivatkozik álláspontja szerint az alperes arra, hogy nem szerzett tudomást a banki fizetési felszólításról és annak tartalmáról. Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen rögzítette, hogy a Bank a Kft. címére küldte meg az alperesnek szóló felszólító levelet is, és nem volt vitatott, hogy a Kft. ugyanazon helyen működött, ahol az alperes lakott. Életszerűtlennek tartotta, hogy az adós mint a Kft. egyedüli tagja és ügyvezetője tudomást szerzett az adósi felszólításról, azonban a kezesi felszólításról nem. Hivatkozott e körben a Kúria Pfv.20.843/2016. számú határozatában foglaltakra és hangsúlyozta, hogy amennyiben a készfizető kezes egyben az adós ügyvezetője is, úgy nem hivatkozhat arra, hogy a követelésről nem szerzett tudomást.

[21] A Pp. 265. §-ára való utalással hangsúlyozta, hogy az alperes bizonyítási érdeke azon tényállításának bizonyítása, hogy a Bank által küldött levelekről nem szerzett tudomást. Ezt azonban az alperes nem tudta igazolni. Hangsúlyozta, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint mind az adósnak, mind az alperesnek küldött felszólító levelet ugyanazon személy vette át, ugyanazon a napon. Az átvétel jogcímével összefüggésben hangsúlyozta, hogy a küldemény tértivevénye tanúsítja, hogy a Kft. mint címzett meghatalmazottja részére adták át a küldeményt. Hivatkozott a kezességi szerződés 7. pontjában foglaltakra is, amely szerint az alperes köteles gondoskodni arról, hogy a szerződésben meghatározott címen legyen olyan személy, aki átveszi a küldeményeket. Hangsúlyozta, hogy arra tekintettel, miszerint az alperes részére címzett és küldött borítékon és tértivevényen az adós társaságot jelölték meg, a Kormányrendelet 15. § (3) - (4) bekezdése értelmében a postai küldemények átvétele vonatkozásában a szervezet képviselőjének kell tekinteni meghatalmazás nélkül is a szervezet üzlethelyiségében jelenlévő munkavállalót. Minderre figyelemmel megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a Bank által küldött levelek ugyan a Kft. részére kerültek megküldésre, azonban - mivel az alperes és az adós egyazon címen tartózkodott - a levelek átvétele megvalósult és az alperes tudomást szerzett a fizetési felszólításról. Mivel a levelet a kezességi szerződésben foglalt határidőt megelőzően küldték ki, az alperes nem szabadult a kezességi kötelemből a határidő lejártát követően.

[22] Megalapozatlannak tartotta az alperes arra való hivatkozását, hogy a Bank által küldött felszólításban nem alperes van megszólítva, és kifejtette, hogy fizetési felszólítás tartalmilag teljes mértékben megfelel a kezeshez intézett fizetési felszólításnak.

[23] Álláspontja szerint megalapozatlan az alperesnek a kézbesítési vélelemre való hivatkozása is. E körben utalt a kezességi szerződés 7. pontjában foglaltakra, amely maga is tartalmaz kézbesítési vélelemre vonatkozó szabályozást. Álláspontja szerint az alperes tévesen hivatkozik a Kormányrendelet 30. § (1) bekezdésében foglaltakra, ugyanis a Bank által küldött felszólító levelek nem minősülnek hivatalos iratoknak, és így a kézbesítéshez jogszabály nem fűz jogkövetkezményt. Tévesen hivatkozik az alperes a Kúria EH2016.09.G2. számú határozatában foglaltakra is, mivel a jogesetben egy felszámolási eljárás során jelentőséggel bíró fizetési felszólításról van szó, ennél fogva az a perbeli esetre nem alkalmazható. Tévesnek tartotta az alperesnek a Pp. 135. § (2) bekezdésére való hivatkozását is, mivel jelen esetben nem bírósági irat kézbesítéséről van szó. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság az alperes bizonyítási indítványának helyt adott.

[24] Az alperes fellebbezése megalapozott.

[25] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetéssel és döntésével a Fővárosi Ítéltábla nem ért egyet.

[26] Rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperesnek a Pp. 381. §-ára alapított, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelme megalapozatlan, az elsőfokú eljárás során nem történt eljárási szabályszegés. Az alperes által vélt iratellenes megállapítások nem eredményezhetik az elsőfokú eljárás szabálytalanságát, legfeljebb a Pp. 369. § (3) bekezdésében rögzített anyagi jogi felülbírálati jogkör gyakorlását a másodfokú bíróság részéről.

[27] Nem vitásan az alperes a kezességet határozott időre vállalta. Az alperes helytállási kötelezettsége - a szerződés határozott ideje alatt - a Ptk. 6:422. § (1) bekezdése szerint akkor válik időszerűvé, ha a jogosult felszólítja a kezeset a teljesítésre. A teljesítési felszólítás a jogosultnak a kezeshez intézett jognyilatkozata, amely átfordítja a kezes helytállási kötelezettségét aktív, teljesítési szakaszba, ennek következményeként válik a kezes kötelezettsége esedékessé. A teljesítési felszólítás hiányában a perbeli kezesi szerződés a határozott idő elteltével megszűnik a felek megállapodása értelmében.

[28] A teljesítés esedékessé válásának meghatározása szempontjából, továbbá a teljesítési felszólításnak a Ptk. 6:422. §-ában szabályozott jogkövetkezményeire is figyelemmel különös jelentőséggel bír, és ezért nem mellőzhető a kezeshez címzett konkrét teljesítési felszólítás megtétele és a megérkezése pontos időpontjának vizsgálata, amelyek bizonyítása a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében a felperesnek áll érdekében. Mindebből az is következik, hogy a felperes fellebbezési ellenkérelmében megalapozatlanul hivatkozik a bizonyítási érdek megfordulására.

[29] Nem vitás, hogy a Bank nem küldött kifejezetten a kezesnek címzett teljesítési felszólítást. Téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy az adós és a kezes címének azonossága, továbbá az adósnak címzett irat alkalmazottak által történő átvétele - az alperesi nyilatkozatra is figyelemmel – annak megállapítását eredményezi, hogy a perbeli teljesítési felszólítást az alperes megkapta, illetve a tértivevényen megjelölt időpontban kapta meg. A perbeli esetben a felperesnek kétséget kizáróan kellett azt bizonyítania, hogy a konkrét, alperesnek címzett teljesítési felszólítást az alperes átvette. Az alperes nyilatkozatából csupán annyi állapítható meg, hogy általában az adósnak címzett küldeményeket az alkalmazottak útján kézhez vette, azonban a perbeli teljesítési felszólítást nem kapta meg. Ehhez képest a konkrét teljesítési felszólítás alperes által történő átvételét kétséget kizáró módon a rendelkezésre álló adatok nem támasztják alá.

[30] A bizonyítás sikertelenségét a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében a felperesnek kell viselnie, amely egyben annak megállapítását is eredményezi, hogy az alperes helytállási kötelezettsége kétséget kizáró módon bizonyított teljesítési felszólítás átvételének hiányában nem vált esedékessé a szerződés határozott időtartama alatt, és a szerződés határozott idejének lejártával (2017. január 8.) az alperes szabadult a kötelezettsége alól. A felperesnek a Ptk. 6:57. § (3) bekezdésére alapított megtérítési igénye tehát megalapozatlan, amelynek körében a Fővárosi Ítéltábla figyelemmel volt arra is, hogy az alperes helytállási kötelezettsége a felperes megtérítési igényének keletkezését (2018. február 19.) megelőzően megszűnt.

[31] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla – a Pp. 369. § (3) bekezdésében rögzített anyagi felülbírálati jogkörében eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

[32] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni az alperesnek az eljárás során felmerült ügyvédi munkadíját, amelynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú eljárásra az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és a (6) bekezdés alapján (800.000 forint + 216.000 forint Áfa) 1.016.000 forint, a másodfokú eljárásra az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, az (5) és (6) bekezdései alapján (400.000 forint + 108.000 forint Áfa) 508.000 forint mérsékelt összegben állapította meg az alperes által előterjesztett beadványok számára és a tárgyalásokon való jelenlétre is figyelemmel. A felperesnek tehát összesen 1.524.000 forint perköltség fizetési kötelezettsége keletkezett. A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt, az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelő 1.500.000 forint elsőfokú eljárási illetéket, továbbá az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdésének megfelelő 2.500.000 forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében, figyelemmel a z Itv. 4. § (1) bekezdésére és a Pp. 95. § (1) c) pontjára is.

Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s. k.
a tanács elnöke

Dr. Sági Zsuzsanna s. k.
előadó bíró

Dr. Benedek Szabolcs s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: